

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Scripturas vehementer vrgere punitionem magorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

zelum iniijcere debet, quod & communitati vtile sit, remoueri ex ea homines veneficos, impios, perniciosos, qui illud horrendum sacramentum Orco dixerunt, quod velint ad nocendum hominibus & pecoribus semper esse intenti & vigilantes; quiq; non solùm propria malitia, sed etiam damnati spiritus suggestione, mandatis, verberibus & plagis aguntur, ad alias in idem flagitium pellicendos; ad ciendas tempestates; ad grandines & fulmina elicienda; ad segetes inficiendas; ad infantes effodiendos; ad impedientum matrimonij usum; ad procurandos abortus; ad omnis generis morbos mortesq; equis & vaccis, hominibus & bestijs procurandas; ad infandas libidines exercendas; ad ignominias maximas hostiae sacræ, Christo, Diuis omnibus inferendas. Denique nullum est malum, quod ab his non perpetretur. Deum ipsum abjurant, eiusque loco spiritum immundissimum pro Deo suo colunt, adorant, venerantur. Herodes, eos, qui illum obscuris natalibus oriundum dixerunt, jussit necari. Reges, & Imperatores, si quispiam vel verbulo eorum laedit maiestatem, quam retinentes sunt suæ authoritatis? quam accuratè jubent testes audiri, & colligi documenta? quæ si habeantur, parata sunt supplicia, stant cruces, expectat gladius, patent exilia, & prompti sunt omnes ad puniendum ministri; at verò, si Proserpina, si Hecate, si in vota vocatur crudelissimus humani generis inimicus, si procumbitur ante falacissimum promissorem, & mendacij patrem, dicentem: *Hoc Matth. 4. 9.*
omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me; si Plutoni Stygio sacrificia offeruntur; si diabolus in æternæ majestatis throno collocatur; nemo est, qui vindicet, nemo qui illatam Numini injuriam puniat. Pauperculo, & fame presso, si furetur, certa est furca, laqueum non euadit; at venefico impunè est, si colonis mesles ex agro, vicinis pecora è stabulo, amicissimis quibusque sanitatem & vitam, Deo ipsi honorem & gloriam furetur.

Hæc crimina aliqui molli brachio persequuntur; aliqui tamquam occulta censem negligenda; nonnulli etiam putant, ob pericula innocentibus impendentia, puniri non posse. Neque enim desunt sagarum aduocati, vel quia coniugibus suis & cognatis metuant; vel quia suammet caussam agunt, rogumque

VII.

Qqqq 2 ipf

ipſi timent, si proximus ardeat Vcalegon. Hi, quoniam crimen ipsum palam defendere non possunt, nec audent, tortis legum interpretationibus, intricatis processuum difficultatibus, imperitorum quorumdam judicum erroribus, maleficos ita muniūt, ut eos aggredi, quæſioni ſubijcere, aut damnare non audeant, Zelosi alias, & justitiae amantes magistratus. Audiant hi, quid Franconiæ dux erga ephēbum; erga tam charum ephēbum, erga tantæ nobilitatis ultimam stirpem decreuerit; audiant, & im-

Deuter. 18. 9. tentur. Audiant ipsam diuinam legem Iſraēlitis datam: Quando ingressus fueris Terram, quam Dominus DEVS tuus dabit tibi, caue ne imitari velis abominationes illarum gentium: nec inueniatur in te, qui luſtre filium ſunum, aut filiam ducens per ignem: aut qui ariolos ſcificetur, & obſeruet ſomnia atque auguria, nec ſit maleficus, nec incantator, nec qui pythones consulat, nec diuinos, aut querat à mortuis veritatem. Omnia enim hac abominatur Dominus, & propter huiusmodi ſcelera delebit eos in introitu tuo. Perfectus eris, & abſt, ma- cula cum Domino DEO tuo. Gentes iſta, quarum poſidebis terram, augures & diuinos audiunt: tu autem à Domino DEO tuo aliter inſtitutus es. Vbi ſeriò expendendum eſt, quod dicitur: Et propter iſtiusmodi ſcelera delebit eos in introitu tuo. Ecce quo gentes de- letæ ſunt, propter eos, qui dæmonibus ſeruierunt. Quod ipſis

4. Reg. 17. 16. quoque Iſraēlitis euenit, quando dereliquerunt omnia precepta Domini DEI ſui: feceruntq; ſibi conflatiles duos vitulos, & lucos, & adorauerunt universam militiam cali: ſeruieruntq; Baal, & conſecraverunt filios ſuos, & filias ſuas per ignem: & diuinationibus inſeruiebant, & augurijs: & tradiderunt ſe, ut facerent malum coram Domino, ut irritarent eum. Iratusq; eſt Dominus vehementer Iſraēli, & abſtituit eos à conſpectu ſuo, & non remansit niſi tribus Iuda tantummodo. Sed nec ipſe Iuda cuſtodinuit mandata Domini DEI ſui: verū ambulauit in erroribus Iſraēl, quos operatus fuerat. Ita ſer- pit hoc malum, contagio quodam. Propagata eſt autem cum peccato etiam pœna peccati. Quid poſtea acciderit Manassī,

4. Reg. 23. 11. recenſet ſacer codex in hunc modum. Quia fecit Manassē rex Iuda abominationes iſtas peñimas, ſuper omnia, quæ fecerunt Amorai ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in immunditijs ſuis: propriea haec dicit Dominus DEVS Iſraēl: Ecce ego inducam mala ſuper

super Ierusalem, & Iudam: ut quicumque audierit, tinniant amba aures eius. Et extendam super Ierusalem funiculum Samaria, & pondus domini Achab: & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulae: & delens vertam, & ducam crebreius stylum super faciem eius. Quid mirum, si, ob eadem scelera, nunc quoque eadem supplicia decernantur? Eant igitur, qui ad clauum sedent, & mala haec publica vel patientur, vel tollant; vt valeat apud eos lex illa: *Vir, Leuit. 20. 27.*
sive mulier, in quibus pythonicus, vel diminutionis fuerit spiritus, morte moriantur.

Hæc idcirco exaggeratiūs fuerunt explicanda, quia inter gravissimas tentationes hæc non est minima, quæ ipsos Magistratus, ipsos Principes pulsat, vt cum sceleratissima hominum fæce conniuentiūs agant, vel quia desunt ministri; vel quia sumptibus parcunt (qui tamen ex fisco possent haberi plerumq;) vel quia difficultate terrentur exequendi. Est enim difficile negotium agere cum beneficis, & eorum magistris diabolis. Quosdam propria conscientia absterret; timent enim vel sibi, vel suis. Et quām pauci sunt in magistratu, qui de hac justitia à se omissa pœnitentiam agant; immo, qui hanc iniquitatem suam confitentur? Atque hæc est prima classis eorum, qui sine pœnitentia moriuntur; quia enim plurimi putant, liberum sibi esse, vel punire, vel conniuere, neque peccatum quidem censem esse, officij sui neglectum, si magos & sagas relinquant impunitos. Pauperculi fures, quos inopia & fames ad clependum adegit, colloquunt, quod manu peccauerunt, cogunturque ipsi fieri longi, si longos digitos habuerunt: & isti grandinum, tempestatumque coactores, isti tot homicidiorum & sacrilegiorum patratores, si ne poena sinuntur in homines & pecudes grassari? *Quis non videat, eorum esse fautores, socios, & cooperatores, quorum officium esset eos ē medio tollere?* Quando autem hoc peccatum agnoscunt? quando confitentur? Dissimulat quidem hoc Deus, dum viuant, & expectat, donec ad illius tribunal ipsi Iudices veniant. Vnde ait: *Cum accepero tempus, ego justicias judicabo.* *Psal. 74. 3.* Altera classis eorum, qui sæpius sine pœnitentia hinc emigrant, est ipsorum veneficorum. Tame si enim nec dici debeat, nec credi, magos & sagas numquam pœnitentiam agere, cùm de S.

VIII.

Qqqq 3

Cypria-